

Remy Koppel

Hier is hij dan, het 100ste portret in de serie De mooiste gezichten van Zutphen! Met vandaag een voor Zutphen markante ondernemer die niet mag ontbreken in deze reeks. Geboren in Arnhem maar van jongs af aan in Zutphen opgegroeid. Als klein jongetje bouwde hij in zijn slaapkamer samen met zijn broer al discotheken na en deden ze wie de mooiste had gemaakt. Toch koos hij eerst voor een ander vakgebied dan de horeca door qua opleiding en werk de economische kant op te gaan. Maar het duurde niet lang of hij kwam te werken in Le Boulevard als barkeeper. Dit was een goeie tijd waarin hij zijn huidige vriendin leerde kennen.

Op een dag besloot hij om zich te gaan verdiepen in de wereld van de bloembollen en volgde daarvoor een opleiding in Lisse. Met die kennis en diploma's op zak vertrok hij voor anderhalf jaar naar Amerika waar hij als salesmanager werkzaam was in onder andere Seattle en New York. Hoewel dat een boeiende tijd was met veel reizen miste hij de gezelligheid en zijn vrienden.

Eenmaal terug in Nederland volgde een tijd waarin hij in de telecomwereld is gaan werken middels een eigen bedrijf genaamd bewaakjezaak.nl. Leuk detail is dat hij destijds vanuit die hoedanigheid het eerste pinapparaat mocht installeren bij Camelot en tevens bewakingscamera's. En zo is hij er eerst vaste gast geworden. Vanaf die tijd werd hem het potentieel van deze zaak steeds duidelijker en kreeg hij het vertrouwen van de toenmalige eigenaresse om feesten te gaan organiseren.

Dat begon met de DansNacht, wat gelijk een groot succes bleek. Daarop volgde het concept PianoBar, wat voor Zutphen toen uniek was. Maar ook kleinschaliger feesten als Biertjes en Bitterballen vielen in de smaak bij het Zutphense publiek. En zo ontstond een traditie die tot op de dag van vandaag zorgt voor heel veel gezelligheid en een groot publiek dat de weg naar Camelot blijft vinden. Denk aan PianoBar XXL, de programmering van de Zomerfeesten en uiteraard Koningsdag.

Voor de toenmalige eigenaresse werd het al met al te groot en teveel en was het tijd om het stokje over te dragen aan hem en met een welverdiend pensioen te gaan. Daar ging wel een jaartje goed nadenken over deze stap aan vooraf, want hoe spontaan en enthousiast deze ondernemer ook is, hij zet zijn stappen wel goed doordacht.

Het bleek een goed besluit waar hij geen seconde spijt van heeft. Het leukste in zijn vak is het aansturen van zijn zaak en daarin creatief kunnen zijn. De uitdaging die er lag was hoe breng je qua gasten iedereen bij elkaar, jong en oud. Een goed team is daarin enorm belangrijk en krijgt van hem veel vertrouwen maar ook veel verantwoordelijkheid. Wat hem typeert is het nastreven van een hoge kwaliteit. Zo biedt hij 85 verschillende soorten bieren, allen met eigen (gepoleerd) glas. In alle jaren is er nog nooit een echt incident geweest en dat komt misschien wel mede doordat hijzelf het grootste deel van de zeven nachten per week die ze open zijn aanwezig is. Soms komen er wel eens groepen studenten uit een andere stad die willen feesten maar door bij de deur kritisch te kijken en duidelijk te zijn over de gedragsregels kan veel gedoe worden voorkomen.

Op de vraag waarop hij het meest trots is hoeft hij niet na te denken. “Dat is op de eerste plaats mijn team van fijne medewerkers. Op de tweede plaats het feit dat we corona goed en schuldenvrij zijn doorgekomen door eigenlijk vanaf het begin slim en creatief in te spelen op de situatie. Hierdoor kon ik ook mijn team behouden.”

Voor het aankomende jaar staat er heel veel te gebeuren, vertelt hij me trots. Zo gaat hij zijn zaak uitbreiden met een keuken voor lunch en eentje voor diner. “We gaan zorgen voor een simpele kaart met hoge kwaliteit.”

Hoewel het overduidelijk is hoe zijn binding met Zutphen eruit ziet vertelt hij me er nog wat meer over als ik hem ernaar vraag. “Zutphen is echt een prachtstad, leuk om in te mogen ondernemen”, zegt hij, “De lijnen zijn er heel kort met gemeente en instellingen maar ook met het binnenstadsmanagement.” Ook de monumentale status spreekt hem erg aan en hij merkt hoe Zutphen steeds beter op de kaart staat en dat het toerisme constant toeneemt. En met de betrokkenheid die hij voelt is hij veel meer dan alleen kroegbaas. Houdt zich ook bezig met thema’s als toerisme, veiligheid van evenementen en heeft regelmatig overleg met politie.

Tot slot vraag ik hem of er iets is waaraan het hem ontbreekt of wat hij graag anders zou zien. En dan vertelt hij me zichtbaar geëmotioneerd dat zijn vriendin en tevens rechterhand in zijn zaak recent een herseninfarct heeft gehad. Hij hoopt dat ze de tijd neemt voor haar herstel en alles weer goedkomt.

En na het mogen opschrijven van zijn verhaal maak ik hem dan, het honderdste portret in de serie Mooiste gezichten van Zutphen van de enige kroegbaas in Nederland die zelf geen bier lust: Remy Koppel!

